

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 605/2016
07.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Р., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адвоката Р.С. из В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К.бр.222/15 од 10.02.2016. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр. 128/16 од 24.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.06.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адвоката Р.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К.бр.222/15 од 10.02.2016. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр. 128/16 од 24.03.2016. године као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К.бр.222/15 од 10.02.2016. године, окр. Д.Р. оглашен је кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8-осам месеци која се неће извршити ако окривљени у року од 2-две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, уз обавезу окривљеног плаћања суду паушала у износу од 8.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Виши суд у Ваљеву, пресудом Кж1 бр. 128/16 од 24.03.2016. године, одбио је као неосноване жалбе окр. Д.Р. и његовог браниоца, адв. Р.С. и пресуду Основног суда у Мионици К.бр.222/15 од 10.02.2016. године, потврдио.

Бранилац окр. Д.Р., адв. Р.С., поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр. 128/16 од 24.03.2016. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 359. став 1. КЗ, са предлогом Врховном касационом суду да захтев усвоји и применом члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, пресудом преиначи и првостепену и другостепену пресуду доношењем ослобађајуће пресуде, а из навода и предлога из захтева произилази да је исти поднет и против првостепене пресуде Основног суда у Мионици.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Р. је неоснован у делу у којем је поднет због повреде кривичног закона из члана 439, тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је за постојање кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ, осим искоришћавања свог службеног положаја, прекорачења свог службеног овлашћења или невршења службене дужности, потребно кумулативно испуњење још једног битног обележја кривичног дела у питању-прибављање себи или другом физичком или правном лицу какве користи, другом доношење какве штете или теже повреде права другог, којег обележја у конкретном случају нема, јер никакву корист окривљени себи ни другом није прибавио, ником није нанео штету нити повредио права другог.

Изложеним наводима захтева којим се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Ово из разлога што из чињеничног описа дела у изреци правноснажне пресуде, сагласног опису дела у оптужном акту, произилазе сва битна обележја кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, како објективна обележја која се односе на радње окривљеног прекорачења свог службеног положаја начелника Општинске управе Мионица и издавања употребне дозволе за пунионицу природне изворске воде и освежавајућих алкохолних пића „К.“ без споредене законске процедуре у смислу претходног прибављања одобрења за градњу, тако и она која се односе на прибављање на тај начин користи другом-ПД „М.“ ДОО Б. омогућавањем овом првном лицу легализације наведеног бесправно изграђеног објекта и обављање производње у истом, при том уз постојање чињеница које се тичу субјективног односа окривљеног према делу-урачунљивости и директног умишљаја (свести и воље) за извршење дела који укључује и свест о забрањености дела.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП, јер другостепени суд није одговорио ни на један жалбени навод везано за обележја кривичног дела у питању која се односе на прибављање користи себи или другом, наношења штете другом или повреде права другог. Такође, бранилац наводи да у погледу постојања тих чињеница првостепена пресуда не садржи апсолутно никакво образложење, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а наводима којима негира постојање чињеница у питању, конкретно прибављања користи другом и с тим у вези и постојање умишљаја окривљеног на извршење кривичног дела у питању, бранилац оспорава чињенично стање утврђено у побијаној правноснажној пресуди.

Међутим, наведене повреде закона, као ни погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно браниоца окривљеног, па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Р. у овом делу недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у одбијајућем делу, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је предметни захтев за заштиту законитости одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.